

διαβάζω ιστορίες

Σαν τη Μαρία

Πολυχρόνης Κουτσάκης

Εικόνες: Πετρούλα Κρίγκου

ΜΕΤΑΙΧΜΙΘ

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
π α ι δ ι κ ό

Πρώτη έκδοση Νοέμβριος 2024

ΚΕΙΜΕΝΟ Πολυχρόνης Κουτσάκης
ΕΙΚΟΝΕΣ Πετρούλα Κρίγκου

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΙΩΝ Θοδωρής Τσώλης
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ Μαριολένη Αντύπα
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ Ρεντουάν Αμζλάν

ISBN 978-618-03-4147-8
ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84147
Κ.Ε.Π. 6187, κ.π. 20529

© 2024, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
και Πολυχρόνης Κουτσάκης

Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003500, fax: 211 3003562
metaixmio.gr • metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562

Βιβλιοπωλεία **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ**
Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα
τηλ.: 210 3647433, fax: 211 3003562
Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

διαβάζω ιστορίες

Σαν τη Μαρία

Πολυχρόνης Κουτσάκης

Εικόνες: Πετρούλα Κρίγκου

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

Για τη Δέσποινα, γνωστή τενίστρια στον Καναδά.

Για την Αθηνά, μετρ των εικονικών τραυματισμών.

*Για τον Μανώλη, που γνωρίζει από τένις μόνο τα απαραίτητα,
δηλαδή τον Ρότζερ Φέντερερ.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η Μαρία έπαιζε το καινούριο της παιχνίδι στο τάμπλετ κι ένιωθε πολύ χαρούμενη. Αν μπορούσε να παίζει όλη μέρα, κάθε μέρα, θα ήταν ευτυχισμένη. Στο σχολείο τις περισσότερες ώρες βαριόταν. Τα διαλείμματα δεν ήταν άσχημα, αλλά ήταν τόσο μικρά! Μετά τα διαλείμματα ακολουθούσε το μάθημα και το μάθημα διαρκούσε πάντα τόσο πολλή ώρα, πολύ περισσότερη απ' ότι έπρεπε αφού ήταν τόσο βαρετό. Και, το χειρότερο, στο σχολείο δεν επιτρεπόταν το τάμπλετ! Γιατί να μην μπορούν οι μαθητές να παίζουν όταν ο δάσκαλος λέει πράγματα που τους κοιμίζουν; Για να περνάει η ώρα της στο σχολείο, η Μαρία ζωγράφιζε συνέχεια στο τετράδιό της και περίμενε πότε θα επέστρεφε σπίτι για να ξαναπιάσει το τάμπλετ.

Η Μαρία πήγαινε στην τετάρτη δημοτικού και δεν ήταν κακή μαθήτρια, γιατί το σχολείο της φαινόταν εύκολο και δεν μπορούσε να είναι κακή σε κάτι εύκολο. Φυσικά, το ότι ήταν εύκολο έκανε ακόμα πιο μεγάλα τα χασμουρητά της. Ενώ το καινούριο παιχνίδι που μόλις είχε κατεβάσει ήταν πολύ δύσκολο κι αυτό το έκανε συναρπαστικό.

Καθώς έπαιζε, άκουσε ένα χτύπημα στην πόρτα του δωματίου της, είπε «ναι» και περίμενε να μπει είτε ο μπαμπάς της είτε η μαμά της. Αδέρφια δεν είχε, ήταν μοναχοπαίδι. Αντί να μπει όμως είτε ο μπαμπάς της είτε η μαμά της, μπήκαν μέσα και ο μπαμπάς της και η μαμά της.

Ω-ω, σκέφτηκε η Μαρία. Όταν έμπαιναν μαζί στο δωμάτιό της οι γονείς της σήμαινε πως είχαν κάτι σοβαρό να της πουν. Όμως αυτή τη φορά δε θυμόταν να έχει κάνει κάποια σκανταλιά. Ούτε είχε σπάσει κάποιο βάζο, ούτε είχε κρύψει κάποιο δαχτυλίδι της μαμάς της επειδή ήθελε να το φοράει αυτή, ούτε είχε χύσει όλο το δοχείο με το λάδι πάνω σε ένα χαλί, για να δει τι χρώμα θα έπαιρνε το χαλί. Τα είχε κάνει όλα αυτά παλιά, όταν ήταν μικρή. Τώρα, στα εννιά της, ήταν μεγάλη και σοβαρή και ήσυχη και ήθελε να παίζει με το τάμπλετ μόνο.

«Μαράκι μου, έρχεσαι λίγο στην κουζίνα να σου μιλήσουμε;» της είπε η μαμά της που έμοιαζε πολύ με τη Μαρία – ήταν ψηλή, μελαχρινή, με μεγάλα μάτια.

«Γεια σου, Μαράκι μου, μωράκι μου γλυκό» της είπε και ο μπαμπάς της, που της είχε πολύ πολύ πολύ μεγάλη αδυναμία.

Μιλάμε για πάρα πολύ μεγάλη αδυναμία. Μιλάμε για τεράστια αδυναμία. Και η Μαρία το ήξερε και το απολάμβανε.

Και η μαμά της βέβαια την αγαπούσε πολύ, αλλά με διαφορετικό τρόπο. Η μαμά της ήταν αυστηρή και έκανε παρατηρήσεις και στον μπαμπά της ότι κακομάθαινε τη Μαρία με το να μην τη μαλώνει ό,τι αταξία κι αν έκανε. «Μα κοίτα πώς κάνει το μουτράκι της, πώς να βρω την καρδιά να τη στενοχωρήσω;» έλεγε ο μπαμπάς της, και η Μαρία έκανε ακόμα πιο πολύ έτσι όπως άρεσε στον μπαμπά της το μουτράκι της, για να τη σκαπουλάρει.

«Γεια, μαμά, γεια, μπαμπά» είπε η Μαρία, και αναγκάστηκε να τραβήξει τα μάτια της από

το τάμπλετ γιατί δεν ήθελε να είναι αγενής. Ευτυχώς, υπήρχε pause στο παιχνίδι που έπαιζε και θα μπορούσε σε λίγο να συνεχίσει από το σημείο που το άφησε. Φαντάσου να μην υπήρχε! Τι θα έκανε τότε; Θα έπρεπε όταν τη φώναζαν οι γονείς της να... χάνει; Η Μαρία σιχαινόταν να χάνει. Είχε σκεφτεί πως, αν δεν υπήρχε το pause, θα έπρεπε να βάζει ένα σημείωμα στην πόρτα του δωματίου της που θα έγραφε «Είμαστε κλειστά, θα ανοίξουμε σε λίγο, παρακαλώ περιμένετε». Και θα άνοιγε μόνο όταν τελείωνε το παιχνίδι.

Όμως ακόμα και με το pause που είχε πατήσει δεν ήταν ευχαριστημένη. Μέσα της είχε ήδη μεγάλη ανυπομονησία να τελειώσει η κουβέντα με τους γονείς της, για να επιστρέψει στο παιχνίδι και να κερδίσει.

«Ναι... αμ... εμ...» είπε ο μπαμπάς της.

Ω-ω-ω, σκέφτηκε η Μαρία. Βλέποντας τον μπαμπά της να διστάζει να της μιλήσει, κατάλαβε πως είχαν να της πουν *και* κάτι πολύ σοβαρό *και* κάτι που δε θα της άρεσε. Επειδή ο

μπαμπάς της είχε τόση αδυναμία, όποτε χρειαζόταν να της πει κάτι δυσάρεστο κόμπιαζε, έχανε τα λόγια του. Σε αυτές τις περιπτώσεις αναλάμβανε να μιλήσει η μαμά της, κι αυτό έγινε και τώρα.

«Μαράκι μου, συζητούσαμε με τον μπαμπά και συμφωνήσαμε πως το έχεις παρακάνει με το τάμπλετ».

ΤΙ; σκέφτηκε η Μαρία.

«Το λένε και όλοι οι γιατροί στην τηλεόραση, λένε να μην αφήνουμε τα παιδιά μας να είναι όλη μέρα στο τάμπλετ».

«Δεν είμαι όλη μέρα! Αφού διαβάζω τα μαθήματά μου!»

«Τα διαβάζεις μέσα σε μισή ώρα γιατί είσαι έξυπνη και τεμπέλα ταυτόχρονα. Τα τελειώνεις όπως όπως, χωρίς να σου μένουν στο μυαλό, απλώς για να πεις ότι τα έκανες. Και μετά πάλι τάμπλετ. Πάω στοίχημα πως αν μπορούσες να μην πηγαίνεις στο σχολείο και να παίζεις με το τάμπλετ όλο το πρωί, θα το προτιμούσες» της είπε η μαμά της.

Φυσικά θα το προτιμούσα, ποιος δε θα το προτιμούσε; σκέφτηκε η Μαρία, αλλά δεν το είπε, γιατί αν το παραδεχόταν, η μαμά της μπορεί να της έπαιρνε τελείως το τάμπλετ.

«Σκεφτήκαμε λοιπόν... αμ... εμ...» είπε ο μπαμπάς της.

«Άσ' το, θα το πω εγώ» του είπε η μαμά της βλέποντάς τον να ζορίζεται πάλι.

«Ναι, καλύτερα!» είπε ο μπαμπάς της.

«Σκεφτήκαμε λοιπόν πως θα σου έκανε καλό να αρχίσεις κάποιο σπορ. Έτσι θα γυμνάζεσαι και θα περνάς καλά και έξω από το σπίτι, δε θα είσαι συνέχεια στο δωμάτιό σου με αυτό το πράγμα» της είπε η μαμά της.

Το τάμπλετ μου δεν είναι «αυτό το πράγμα», είναι «το ΚΑΛΥΤΕΡΟ πράγμα», σκέφτηκε η Μαρία, παραμένοντας σιωπηλή για να δείξει στους γονείς της ότι καθόλου δεν της άρεσαν αυτά που άκουγε.

«Και θέλουμε να διαλέξεις εσύ το σπορ. Φυσικά, εγώ θα ήθελα πολύ να πας σε μια ομάδα βόλεϊ, επειδή έπαιζα κι εγώ μικρή, και ο μπα-

μπάς σου θα ήθελε να γραφτείς σε μια ομάδα μπάσκετ, όπως κι εκείνος μικρός, αλλά ό,τι θέλεις εσύ θα διαλέξεις» της είπε η μαμά της.

«Εντάξει» απάντησε η Μαρία.

Ο μπαμπάς της και η μαμά της κοιτάχτηκαν με περιέργεια, γιατί η Μαρία δεν έλεγε ποτέ «εντάξει» τόσο γρήγορα – ήταν δύσκολο παιδί η κορούλα τους. Και ήξεραν πόσο αγαπούσε το τάμπλετ της και ότι δεν ήθελε να το αποχωρίζεται ποτέ. Είχαν πάει να της μιλήσουν περιμένοντας καυγά, φωνές, κλάματα. Αντί για όλα αυτά, την άκουσαν να λέει «εντάξει».

«Δηλαδή συμφωνείς;» τη ρώτησε ο μπαμπάς της, για να βεβαιωθεί πως είχε ακούσει καλά.

«Μου φαίνεται πολύ καλή ιδέα» τους είπε η Μαρία.

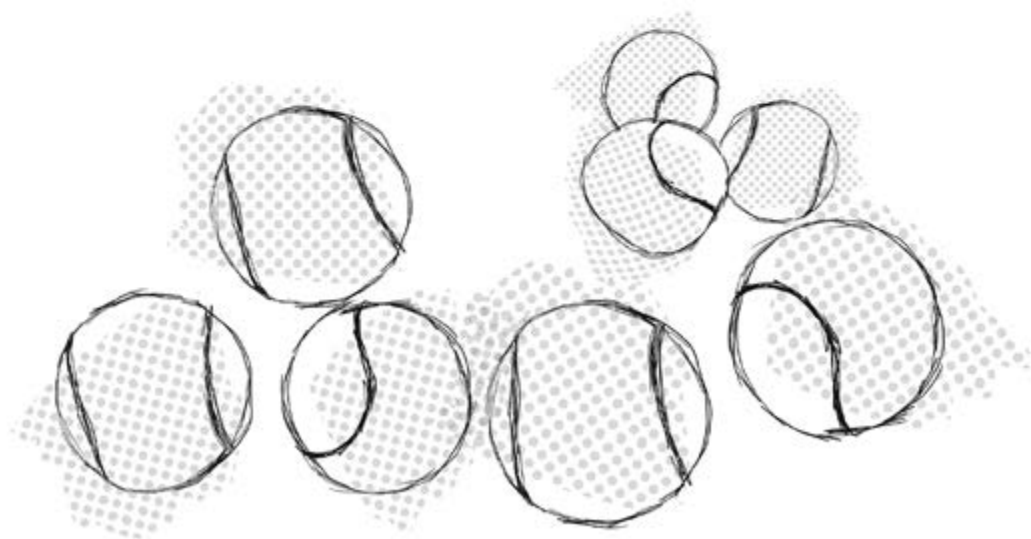
«Τέλεια!» είπε η μαμά της.

«Και ξέρω και ποιο σπορ θέλω να κάνω»
τους είπε αμέσως μετά.

«Ποιο;» ρώτησε ο μπαμπάς της, ελπίζοντας
πως η Μαρία θα γινόταν μια μικρή μπασκετ-
μπολίστρια.

«Ποιο;» ρώτησε και η μαμά της, ελπίζοντας
πως η Μαρία θα γινόταν μια μικρή βολειμπο-
λίστρια.

«Αυτό. Αυτό το σπορ μου αρέσει πολύ» τους
είπε η Μαρία και τους έδειξε ποιο αθλητικό
παιχνίδι έπαιζε τόση ώρα στο τάμπλετ της.

Η Μαρία πηγαίνει στην τετάρτη δημοτικού και είναι κολλημένη με το τάμπλετ της. Στην προσπάθειά τους να την ξεκολλήσουν, οι γονείς της της προτείνουν να ξεκινήσει κάποιο άθλημα. Δεν έχουν ιδέα όμως πού έχουν μπλέξει, γιατί η Μαρία θα αποφασίσει όχι μόνο να ξεκινήσει τένις, αλλά να γίνει μεγάλη πρωταθλήτρια, όπως το ίνδαλμά της, η Μαρία Σάκκαρη...

Αυτή είναι η ιστορία ενός καλόκαρδου αλλά πεισματάρικου κοριτσιού, που προσπαθεί να ανακαλύψει τα ταλέντα της ακόμα κι όταν τα πράγματα δεν πηγαίνουν όπως τα ονειρεύεται.

ΘΕΜΑΤΑ: Αθλητισμός – Οικογένεια 18

από 9 ετών

ISBN: 978-618-03-4147-8

9 786180 341478

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84147

metaixmio.gr